

# DE REIS

Mai més malifetes,  
sigueu bons minyons,  
sinó passarien  
de llarc pels balcons.

Sigueu carinyosos,  
humils, aplicats;  
no digau mentides,  
ni molt menys pecats.

Que'ls pobres no us trobin  
ni aspres, ni eixuts;  
dels Sants Reis, d'eix modo  
sereu benivolguts.

Als Reis també aïmeu-los  
amb tendre fervor;  
ja que vos demostren,  
oh nins, tant d'amor.

¿Com no han d'estimar-vos,  
formosos infants,  
si a un Nin adorant-ne  
devingueren sants?

Un Nin com vosaltres,  
però molt, molt més bell.  
¡Del món lo més pobre,  
sent del Cel joiell!

Amb Ells, adoreu-lo  
al Nen més joliu,  
que des del Pessebre  
melós vos somriu.

Si'ls Reis li presenten  
encens, mirra i or,  
vosaltres porteu-li  
enter vostre cor.

Pregueu-li us el guardi  
ben pur, innocent,  
perquè cada any tornin  
els Reis d'Orient.

ENRIQUETA PALER

# VILA AIMADA

El jardí és gemat i ombriu,  
a cada pas té un encís;  
la flor flairosa hi somriu.  
¡Talment sembla un paradís!

De fins perfums saturat  
per ser-ne encara més joliu,  
un gai aucell s'hi ha hostatjat,  
que sempre hi canta festiu.

Salta i canta el rossinyol  
pel bell mig d'esbelt brancatge;  
a cada pas, hi fa un vol,  
entonant bonic llenguatge.

Més un jorn, tot refilant,  
digué aixís aquell aucell:  
M'he cansat de volar tant;  
i n'ets tu el país més bell...

Vila aimada, sempre viva,  
oh que n'ets d'hermosa i gran;  
l'honra teva a mi em captiva;  
sols per ella estic cantant.

Jo prou volo, nit i dia  
i t'he vist amb il·lusió;  
n'és per tu la melodia  
que aprengué jo d'infantó.

J. V. de R.

# Intimes

Les hores de goig del bell istiu  
cendra han tornat:  
tot és mort; tu ets lluny; més abrandat  
però, de mon cor somort caliu.

Ara a l'hivern tot lo passat reviu  
i es fan en llunyania més preuades  
les diades  
amoroses de l'istiu.

EROS